

[Morten Lango.]

der ikke er andre, der har vist den høflighed, at socialistisk folkeparti fremsatte det første beslutningsforslag på dette område den 21. november for godt 6 år siden, og vi fulgte det op et års tid efter med et nyt og mere omfattende forslag. Hvis den tidligere regering, det nuværende store oppositionsparti, havde været, skal vi sige vækket dengang, så havde man været væsentligt længere, end vi er nu. Vi skal såmænd ikke klage over de pæne ord, vi blev mødt med dengang, de er næsten lige så pæne som nu, men handlingen, den konkrete aktion, synes stadig væk at være det, som i denne sag så umådelig meget mangler.

Som en opstrammer til regeringen må man sige, at det socialdemokratiske oplæg må være velkomment, og de konkrete sagsområder, hvor man ønsker at sætte ind, skal jeg ikke fordybe mig nærmere i; de er i hovedsagen dem, som, jeg havde nær sagt alle er enige om. Der kan være et par stykker, vi måske kan diskutere betydningen af — dette med blyet i benzinen, som måske ikke er tilstrækkelig veldokumenteret, og der kan være andre enkeltheder — men de hovedpunkter, man tager fat på, er sikkert rigtige. Man kunne måske endda sige, at man burde tage fat med lidt mere larm, hvad angår spørgsmålet om støjforureningen ved motorveje på et tidspunkt, hvor man er ved at gennemskære København med motorveje. Men som sagt, de konkrete oplæg i det socialdemokratiske forslag er gode og rimelige, og det er fuldstændig rigtigt, som det er sagt, at mange af dem kan vi gå i gang med med det samme. Der er intet som helst i denne verden, der forhindrer regeringen i i morgen den dag at fremsætte et forslag f. eks. om svovlindholdet i olie — med passende terminer, gud bevars, der skal vel tid til at fremskaffe de rigtige kvaliteter. Der er ingenting, som kan holde en fornuftig regering tilbage, og hvis den bliver holdt tilbage, så skyldes det formodentlig mangel på fornuft, og det er jo beklageligt.

Men jeg må indrømme, at i spørgsmålet om administration støder vi på en lang række vanskeligheder, som forslaget heller ikke fuldt ud løser. Forslaget bygger i vid udstrækning på, at det, skal vi sige kontrollerende organ skal være sundhedskommissionerne, som skal forstærkes og have mere

ensartet arbejdsgrundlag, og det synes jeg er klogt og rigtigt. Men overbygningen på sundhedskommissionerne er formodentlig sundhedsstyrelsen, og i hvert fald er det ikke klargjort, hvordan samarbejdet mellem sundhedsstyrelsen og det foreslåede forureningsdirektorat, som i hovedsagen optræder i bemærkningerne, egentlig skal tage sig ud. Vi må være klar over, at lovgivningsmæssigt og administrationsmæssigt er området et af de mest snørklede i dansk politik: utallige lovbestemmelser under 9 forskellige ministerier. Det er naturligvis vise sten, socialdemokraterne har fundet, men nok ikke de viseste, nok ikke tilstrækkeligt til et helt tingsted. Jeg tror, at de punkter må vi se noget nærmere på. Et af de vigtigste bidrag, som dette forslag kan give til debatten, vil være, om vi kan nå at trænge frem til en skitse til en fornuftig lovmæssig overbygning — noget af det, der mangler mest.

Jeg tror heller ikke meget på ideen om et særligt forskningsinstitut for alle disse forskellige ting. Jeg tror ikke, at forskningen af nedbrydning af giftstoffer i jorden og forskningen af støjgener har ret meget at gøre på et institut, som vel skal have nogenlunde sammenstykkede forhold. Jeg kunne snarere forestille mig, der var mening i en fond, som kunne give midler til forskning på forureningsområdet og derigennem i sin uddelingspraksis foretage en betydelig styring, således at tilstrækkelig meget initiativ blev sat i gang og koordineret. Dette kun som et ganske foreløbigt forslag. Det er ganske karakteristisk, at så meget af de socialdemokratiske tanker står i bemærkningerne; de er ikke engang blevet så krystalklare, at de har fået plads i selve beslutningsforslagets tekst, og det skyldes vel nok, at forslagsstillerne så lidt som vi andre er helt klar over, hvordan den administrative opbygning bør være.

Der er også et spørgsmål om uddannelsen, som bliver nævnt, og som man mener kan henføres under forskningsinstituttet. Jeg tror ikke, det er den rigtige løsning, men jeg tror, det er vigtigt, at vi får taget fat på uddannelsen; jeg ved, at ved Københavns universitet er vi i færd med at lave en særlig uddannelsesretning for forureningsspecialister af, skal vi sige høj klasse. Vi har brug for en mellemteknikeruddannelse på området fra at have tilstrækkelig mange kon-